

GÖYƏRÇİN

3

ÖZÜN RƏNGLƏ

VAĞILLAR

KOMİKS

AY KƏPƏNƏK, KƏPƏNƏK

Ay kəpənək, kəpənək,
Söylə nə düşünürsən?
Qar kimi ağ güllərin
Üstündə üşümürsən?

Zəmi dəniz, lalələr
Qızıl-qızıl adalar.
Qonma onların üstə,
Qanadların od alar.

Kəpənək dəlisiyəm,
Çəkinmə, gəl yaxına.
Sənə duaçı ollam
Qonsan mənim yaxama.

Rəssam
Afər

ÜZƏN ZANBAQLAR

Havada dövrə vurub,
Endi gölə ağ qular.
Elə bil bircə anda
Gül açdı ayna sular.

Üzən zanbağa döndü
Bu quşların hərəsi.
Kolların arasından
Baxdım, gəldi həvəsim?

O quşları yaxından
Görmək keçdi könlümdən
Bu üzən zanbaqları
Dərmək keçdi könlümdən.

Yüyürdüm, uçuşdular
Ağ qular məni görcək.
Təyyarə meydanından
Qalxan təyyarələr tək...

PARABİZƏN

- Parabizən, parabizən,
Verim sənə para, bəzən!
- Pulun mənə gerek deyil,
Qanadlarım göyçək deyil?!
Üstündəki qara xallar,
Səni rahat buraxarlar?
Qıpqırmızı donuma bax.
- Yaxşı, gəl ol mənə qonaq!

Qalx şəhadət barmağıma,
Gülüş qonsun yanağıma.
Hazırsanmı? Bir, iki, üç...
Qanadlanıb uzağa uç!...
Gözlərim yola dikilib,
Gözləyirəm bir həftədi.
Kömək elə, ürək dostum,
Sən uçduğun tərəfdədi...

MİLÇƏK SEVGİSİ

Dişi milçək naz satır,
Deyir: - Yaxamdan əl çək.
Qarşısında baş əyib,
Yalvarır erkək milçək.
Deyir: - Sevgilim, sənə
Mən çiçək gətirmişəm.
Dəstə tuta bilmədim,
Bir ləçək gətirmişəm.
Qəlbi yumşalır, gəlib
Çiçəyi alır dişi.
Sevincindən atlanır
Erkək milçəyin döşü.

UĞURLU OV

Alabəzək bir quşu
Addım-addım izlədim.
Onu nişan almağa
Yaxşı məqam gözlədim.

Məni heyran elədi
Durub gəndən baxmağı.
Diqqətlə nişan alıb,
Birdən çəkdim çaxmağı.

Çıqqıltı eşidən tək
Quş uçub gözdən itdi.
Ancaq elə bilməyin
Gülləm havayı getdi.

Sevinirəm yamanca,
Qürurla dolub köksüm.
Fotoaparatomda
Qalıb o quşun əksi.

UÇAN YUMURTA

Cansız idi, üfürüb
Şarıma nəfəs verdim.
Sap bağlayıb buraxdım,
Uçmağa həvəs verdim.

O yanına keçdilər,
Bu yanına keçdilər.
Dimdikləyib, göydəki
«Yumurta»nı deşdilər.

Əlimdən buraxıldı,
O, çevrilib quş oldu.
Qanadlanıb göydəki
Leyləklərə qoşuldu.

Qabıq kimi dörd yana
«Sınıb» səpələndi şar.
«Yumurta»nı boş görüb,
Xəyalə getdi quşlar.

Deyirlər yönlü cücə
«Cik» edir yumurtada.
Quşlar çaşıb qaldılar,
Uşarmış yumurta da?!

Kim bilir, səhvlərini
Leyləklər hiss etdimi?
Mənim odlı nəfəsim
Onları isitdimi?

QANADLI MEYVƏLƏR

Gözəl bir bağ salmışıq,
Hər cürə meyvəsi var.
Armud, alma, albalı,
Ərik, zoğal, heyva, nar...

Ən çox xoşuma gələn
Quşların şən səsidir.
Onlar bizim bağçanın
Qanadlı meyvəsidir.

Qarışqa və buğda dənələri

Bir kral nağıl dinləməyi hər şeydən çox xoşlayırdı. Sarayda olan nağılıqlar ona bildikləri nağılların hamısını danışmışdılar. Elə buna görə də kral elan etdi ki, kim ona heç zaman qurtarmayan nağıl danışsa, qızını həmin adama əvə verəcək. Ancaq nə qədər uzun olsa belə, sonluğu olan nağıl danışan adam cəzalandırılacaq.

Saraya yaraşıqlı bir oğlan gəldi və dedi ki, elə bir nağıl danışa bilər ki, sonu olmasın.

Kral dedi:

-Unutma ki, nağılın sonu olsa, sən cəzalandırılacaqsan.

Cavan oğlan qorxmadı, kralın taxtının yanında əyləşib, nağıl danışmağa başladı. Biri var idi, biri yox idi, bir qarışqa var idi. O, bir neçə gün idi ki, heç nə yemirdi. Qarışqa yem dalınca yola düşdü. Az getdi, üz getdi, dərə, təpə, düz getdi, axırda ağzınacan buğda ilə dolu bir anbara gəlib çıxdı. Qərara aldı ki, anbardakı buğdaların hamısını öz yuvasına daşsın.

Qarışqa anbara girdi. Buğda dənələrindən birini götürüb yuvasına yola düşdü. Az getdi, üz getdi, dərə, təpə düz getdi...Axırda onu aparıb yuvasına qoydu. Yenidən anbara qayıtdı. Başqa bir buğda dənəsini götürüb yuvasına aparmağa başladı. Az getdi, üz getdi...

Oğlan bu münvalla nağılı davam etdirməyə başladı. Kral hiss elədi ki, bu nağıl deyəsən heç qurtarmayacaq. O, nağılçı oğlana dedi:

-Yaxşı, qızımı sənə verirəm. Ancaq bitib tükənmək bilməyən nağılını tez qurtar. Oğlan razılaşdı və nağılını belə bitirdi:

-Qarışqa gördü ki, daha yuvasında birçə dənə buğdaya da yer yoxdu. Elə buna görə də anbara getmədi, oturub yavaş-yavaş buğdaları yeməyə başladı. Beləliklə də nağıl sona çatdı.

Oğlanın hazırcavablığı kralın çox xoşuna gəldi. O, qızını bu hazırcavab oğlana verdi. Onlar xoşbəxt ömür sürməyə başladılar.

Pis sahibkar

Bir sahibkar öz qulu olan zənci ilə tarlada gəzirdi. Onlar çayın üstündəki körpüdən keçəndə sahibkarın ayağı sürüşdü və o, çaya yixıldı.

O, üzüməyi bacarmırdı. Ona görə də, zənciyə yalvardı.

-Məni çaydan çıxar. Əvəzində mən səni azadlığa buraxaram.

-Zənci özünü çaya atıb, sahibini sahile çıxardı. Ancaq sahibkar sudan xilas olan kimi verdiyi vədi unutdu.

Aradan bir neçə gün keçdi. Sahibkar yenə də sürüşüb çaya yixıldı. O, keçən dəfə olduğu kimi zənciyə yalvardı:

-Ey zənci, tez elə məni çaydan çıxar, səni azadlığa buraxacağam.

Zənci öz sahibini boğulmaqdan xilas elədi. Ancaq sahibkar yenə də zəncini azadlığa buraxmadı.

Necə oldusa, sahibkar üçüncü dəfə çaya yixıldı. O, vahimə içində zəncidən xahiş etdi ki, məni xilas elə, səni azadlığa buraxacağam.

Zənci batmaqda olan sahibkara dedi:

-İstəyirsən ki, mən səni xilas edim.

Bu mümkündür. Ancaq əvvəlcə sən gərək mənim azad olunmağım haqqında sənədə suyun altında qol çəkəsən!